

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 lutego 2013 r. r.

DOLiS/DEC-88/13/6267,6271

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 art. 22, art. 26 i art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie ze skargi Pani K. S., reprezentowanej przez pełnomocnika r.pr. W. Z. wykonującego zawód w Kancelarii Radcy Prawnego w przedmiocie udostępnienia danych osobowych Pani K. S. na rzecz Pana S. S. i Pani J. S. przez S. S. A.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K.S., zwanej dalej Skarżącą, wniesioną na jej rzecz przez pełnomocnika r.pr. W. Z., wykonującego zawód w Kancelarii Radcy Prawnego w przedmiocie udostępnienia danych osobowych Skarżącej na rzecz członków jej rodziny, tj. Pana S. S. oraz Pani J. S. przez S. S.A., zwany dalej Bankiem. W treści ww. podania, pełnomocnik Skarżącej podniósł, iż „W dniu [...] lipca 2012 r. do jej miejsca zameldowania przy [...] (...) przyszedł Pana W. M. (...) przedstawiając się jako pracownik/przedstawiciel windykacyjny [...] Banku, a następnie pod nieobecność K.S. natomiast w obecności jej ojca Pana S. S. i siostry J. S. poinformował ich o zawartej przez nią umowie kredytowej z Bankiem. Co więcej W. M.

podał wszystkie podstawowe dane tej umowy tj. kwotę na jaką zastał udzielony, aktualne zadłużenie fakt, iż Pani K. S. zalega z terminowymi spłatami rat i inne (...) Takie postępowanie miało miejsce pod nieobecność mojej mocodawczyni i co należy podkreślić odbyło się bez jej zgody, oraz wiedzy”. W związku z opisaną sytuacją, pełnomocnik Skarżącej wniósł o podjęcie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej także Generalnym Inspektorem, „stosownych kroków prawnych mających na celu wyjaśnienie zaistniałej sytuacji i zmierzających do wyeliminowania takich praktyk Banku w przyszłości”. Dodatkowo w piśmie z dnia [...] listopada 2012 r. pełnomocnik Skarżącej, wniósł o dopuszczenie dowodu z pisemnych oświadczeń Pana S. S. oraz Pani J. S. , na okoliczność faktycznego przebiegu wizyty windykatorka Banku w ich domu.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił co następuje.

1. Skarżąca zawarła z Bankiem umowę kredytową. W wyniku nieterminowego spłacania przedmiotowego zobowiązania, Bank powierzył jej dane osobowe Panu W. M. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „B.” W. M. zwanego dalej Przedsiębiorcą, na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), w związku z zawartą w dniu [...] października 2010 r. umową o współpracy. Zgodnie z postanowieniem umowy, Bank powierzył dane osobowe ww. podmiotowi w celu realizacji przez niego ściśle określonych czynności, tj. świadczenia usług windykacyjnych w zakresie kredytów i pożyczek Banku.

2. W dniu [...] lipca 2012 r. Przedsiębiorca udał się pod adres zameldowania Skarżącej, w celu przeprowadzenia czynności windykacyjnych. Pomimo, iż nie zastał Skarżącej w domu, przekazał obecnym na miejscu członkom jej rodziny, tj. Panu S. S. oraz Pani J. S., informacje dotyczące zawartej przez Skarżącą umowy kredytowej w szczególności, wysokości zaciągniętego zobowiązania, zaległości w jego spłatach, płatnościach bieżących rat i terminach ich wymagalności.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych określają zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych przez osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie będące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych. Przetwarzaniem danych są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Z kolei za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy). Aby przetwarzanie danych osobowych było

zgodne z prawem administrator jest obowiązany przetwarzać dane osobowe na podstawie przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 (w przypadku tzw. danych zwykłych) lub w oparciu o art. 27 ust. 2 pkt 1 – 10 ustawy (w przypadku tzw. danych szczególnie chronionych).

Zgodnie z art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych, administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych (ust. 1). Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2). Ponadto podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a. W zakresie przestrzegania tych przepisów podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych (ust. 3). W przypadkach, o których mowa w ust. 1-3, odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów niniejszej ustawy spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową (ust. 4). Do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-19 tejże ustawy (ust. 5).

Odnosząc powyższe do ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, wskazać należy, że Bank powierzył dane osobowe Skarżącej, Przedsiębiorcy na podstawie wskazanego powyżej art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z zawartą umową o współpracy. Zgodnie z postanowieniami tejże umowy, podmiot na rzecz którego dokonano powierzenia danych osobowych, zobowiązał się do przetwarzania ich jedynie w ściśle określonym zakresie i celu, wynikającym z ww. umowy, tj. w związku z prowadzeniem czynności windykacyjnych w zakresie pożyczek i kredytów Banku. Wskazać także należy, że powierzenie przetwarzania danych osobowych dokonane przez ich administratora na podstawie umowy powierzenia, o której mowa w art. 31 ustawy, nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą.

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w związku z zarzutem pełnomocnika Skarżącej, w przedmiocie udostępnienia przez Przedsiębiorcę, danych osobowych Skarżącej ww. członkom jej rodziny, Generalny Inspektor kierował się wytycznymi zawartymi w treści wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98), w którym tenże sąd stwierdził, iż „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”. W związku z powyższym Generalny Inspektor, uznał za udowodniony fakt przekazania przez Przedsiębiorcę, danych osobowych Skarżącej, zawartych w informacjach o zawartej z Bankiem umowie kredytowej, Panu S. S. oraz Pani J. S. Za przyjęciem takiego stanowiska, przemawia fakt, iż w zgromadzonym materiale dowodowym znajdują się spójne,

stanowiące logiczną całość zeznania świadków. Zarówno Pan S. S. jak i Pani J. S. w treści złożonych oświadczeń podnieśli, iż Przedsiębiorca, pomimo, że nie zastał Skarżącej w miejscu jej zameldowania, a także pomimo poinformowania o tym, iż Skarżąca nie zamieszkuje już pod tym adresem, przekazał im jej dane osobowe. Podkreślenia wymaga w tym miejscu, że zgodnie z art. 6 ust. ustawy o ochronie danych osobowych za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (ust. 1). Osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (ust. 2). Zatem bez wątpienia przekazane w powyżej wskazany sposób informacje w zakresie wysokości zaciągniętego przez Skarżącą zobowiązania, opóźnieniach w jego spłatach, wysokości i terminach kolejnych rat, stanowią dane osobowe Skarżącej.

Wyraźnie podkreślić należy jednak, że Bank jako administrator danych zastosował odpowiednie środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych. Do umowy zawartej z Przedsiębiorcą (jak i do podobnych umów zawieranych z innymi podmiotami), Bank wprowadził szczegółowe zalecenia w zakresie zasad przetwarzania danych, zawarte w załącznikach „Z.” oraz „E.”, stanowiących integralną część umowy. Ponadto Bank zastrzegł kary umowne w przypadku złamania przez podmiot wykonujący czynności windykacyjne, określonych w ww. załącznikach zasad związanych z przetwarzaniem danych. Dodatkowo jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, Bank stale monitoruje pracę swoich windykatorów, a w trakcie czynności kontrolnych „szczególny nacisk kładziony jest na sprawdzenie, czy przeprowadzone czynności windykacyjne są zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony tajemnicy bankowej i danych osobowych”. Niezależnie, zdaniem Generalnego Inspektora, zasygnalizować należy, iż ochrona danych osobowych dłużnika nie może prowadzić do uprzywilejowania jego pozycji prawnej, poprzez niemożność dochodzenia przez wierzyciela wymagalnych roszczeń. Wierzyciel ma prawo domagać się od dłużnika spełnienia zobowiązania, podejmując w tym celu szereg czynności, polegających w szczególności na próbach kontaktu osobistego, z zastrzeżeniem, aby jego działania wypełniały przesłanki legalizujące określone w przepisach prawa.

Mając na uwadze powyższe, a także fakt, iż przedmiot niniejszego postępowania, określony przez pełnomocnika Skarżącej dotyczył udostępnienia jej danych osobowych przez Bank, podkreślenia wymaga, iż z materiału dowodowego bezspornie wynika, że Bank dochował należytej staranności w procesie przetwarzania danych. Obowiązkiem administratora danych osobowych jest bowiem ich przetwarzanie w oparciu o jedną z przesłanek legalności tego procesu wskazanych w przepisach ustawy, ale również dołożenie szczególnej staranności w celu ochrony

interesów osób, których dane dotyczą, na który składa się poszanowanie podstawowych zasad przetwarzania danych osobowych. Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy, administrator danych powinien przetwarzać je dla oznaczonych zgodnych z prawem celów i nie poddawać ich dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami. Z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy wynika natomiast obowiązek administratora danych przetwarzania danych w zakresie adekwatnym do jego celu. Powierzenie danych osobowych Skarżącej na rzecz Przedsiębiorcy w celu dochodzenia należnych wierzytelności, nie tylko znajduje podstawę w art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych, ale także zgodne jest z określoną w art. 26 zasadą celowości i adekwatności przetwarzanych danych. Zdaniem Generalnego Inspektora w sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania doszło do przetwarzania danych osobowych w sposób niezgodny z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych, ale było to wynikiem jedynie niewłaściwego działania Przedsiębiorcy. Nie można zatem Bankowi przypisać odpowiedzialności za udostępnienie danych osobowych Skarżącej na rzecz osób nieupoważnionych. Bank jak wykazano powyżej dochował szczególnej staranności w związku z procesem przetwarzania danych osobowych, zastosował też niezbędne środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych.

Reasumując, w ocenie Generalnego Inspektora, z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, by naruszenie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych przez Przedsiębiorcę, było związane z nieprzestrzeganiem przez Bank zasad związanych z prawidłowym tokiem procesu przetwarzania danych.

Informacyjnie podkreślić należy, że jeżeli w ocenie Skarżącej doszło do naruszenia jej dóbr osobistych może ona – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Ponadto zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może ona także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może ona również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.